

[Iver Poulsen.]

miske politik, som alligevel måtte komme, er blevet vanskeliggjort og udskudt.“

Nu ønsker forligspartierne åbenbart gennem en ny gældsstiftelse i udlandet yderligere at tilsløre udviklingen og vanskeliggøre og udskyde den økonomiske stramning, som alle erkender er nødvendig, gennem en nedbringelse af det overforbrug, som vi jo aldeles ikke har råd til herhjemme. En sådan tilsløring af de faktiske forhold og en sådan udskydelse af den nødvendige løsning af vore økonomiske vanskeligheder — som efter nationalbankens mening kun vil gøre vore vanskeligheder endnu større — vil vi i hvert fald ikke medvirke til, og derfor vil vi ved tredje behandling stemme imod dette lovforslag.

For resten er det værd at lægge mærke til, hvordan de tre vise mænds førstemand, professor Carl Iversen, kommenterede den foreslåede lånoptagning. På Jyllands-Postens spørgsmål til professoren om, hvad man skal mene om denne lånoptagning, siger professoren, at det må enhver selv tænke over, og professoren ønsker ikke at udtale sig. Men intet svar er jo også et svar, og enhver har så lov til selv at tænke over, hvad professor Carl Iversen egentlig mener. For mig er der ikke den fjerneste tvivl om, at professorens tavshed betyder, at han finder det fuldkommen urigtigt og uklogt at skifte ny gæld i udlandet.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke de 5 ordførere for tilslutningen til lovforslaget. Desværre kan jeg ikke ved denne lejlighed takke det ærede medlem hr. Iver Poulsen, ikke engang, som jeg kunne ved første behandling, for halv tilslutning; det havde det ærede medlem fortrudt, nu gik han blankt imod lovforslaget.

I øvrigt skal jeg ikke sige andet til det ærede medlem, end at jeg da meget vil have mig frabedt, at han, hvis jeg ikke udtaler mig om et eller andet spørgsmål, begynder at fortolke, hvad jeg mener derom. Ærlig talt tror jeg, at også professor Iversen vil have sig en sådan fortolkning frabedt.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i nogen almindelig økonomisk diskussion, hvad der jo har været tilløb til. Jeg skal heller ikke gå ind i en diskussion om, hvorvidt det kan være rimeligt eller ikke rimeligt

ved bestemte lejligheder at optage lån i udlandet. Endelig skal jeg ikke gå ind i en diskussion om nationalbankens udtalelse, og jeg skal navnlig ikke give mig til at diskutere, hvorvidt den alene er kritisk rettet mod regeringen og regeringspartierne og ikke også rammer oppositionen. Det kunne man nok filosofere lidt over, men det skal jeg som sagt afstå fra og alene gøre nogle enkelte bemærkninger til de udtalelser, der mere direkte vedrører lovforslaget.

Først vil jeg vedrørende pengenes anvendelse sige, at i henhold til lovforslaget kan indtil 250 mill. kr. genudlånes til elværker. Det, der her tænkes på, er dels lånet i Interbanken, der i gunstigste fald kan gå op til 175 mill. kr. eller deromkring, og dernæst et eventuelt svensk lån. Her må jeg sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at der ikke har været tale om et svensk lån på 150 mill. sv. kr. Den låneramme, der forhandles om, drejer sig om 50 mill. sv. kr., og det harmonerer jo også bedre med det totale beløb til elværker på 250 mill. kr.

Som jeg sagde ved første behandling, foreligger der ikke nogen hensigter om at udlåne provenuet af statslånet derudover. Det vil være rigtigt at sige det på den måde, at det her drejer sig om en styrkelse af valutastillingen. Jeg kan i samme forbindelse sige, at skulle der blive tale om andre udlån, vil de naturligvis blive behandlet her eller i finansudvalget; men sådanne hensigter foreligger altså ikke i øjeblikket.

Jeg kan yderligere føje til, at det afgørende ved en bedømmelse af sådanne eventuelle lån må være, hvorledes den almindelige økonomiske politik tænkes ført. Herom vil jeg ved denne lejlighed nøjes med at henvise til, hvad der fra regeringens side er blevet givet udtryk for bl. a. ved finanslovforslagets fremsættelse, at det er vor hensigt at gennemføre en stram finanspolitik.

Jeg behøver vist ikke at gøre yderligere bemærkninger, men vil endnu en gang takke for den tilslutning, lovforslaget har fået.

Iver Poulsen: Når den højtærede finansminister beklagede, at vi i dag ikke engang ville give halv tilslutning, idet vi formentlig havde fortrudt det, vi gjorde ved første behandling, så må jeg sige, at det har vi al-